

Virtueel op wandel in Vooruit

Met de lancering van „Implant” zet de Gentse Vooruit een stap verder in zijn ontwikkeling tot digitaal kunstencentrum.

Van onze redacteur
Geert Sels

BEGIN dit jaar outte het Gentse kunstencentrum Vooruit zich schoorvoetend over zijn digitale toekomstplannen (*DS 6/1*). Een hele ommekeer voor een huis dat traditioneel op podiumkunst en muziek focuste.

Het centrum geldt als presentatieplek voor het onderzoek van het Instituut voor Breedband Technologie (IBTT). Dat is een cel die de minister van Innovatie, Fientje Moerman (VLD), in 2004 in het leven riep om ICT-innovaties aan te moedigen. De Vooruit is zowat de catwalk waarop de nieuwste ontwikkelingen worden gedefileerd. En uitgetest.

Een onderdeel van het onderzoek is het *Virtual Arts Centre of the Future* (VACF). Daar is een merkwaardige samenwerking voor opgezet. Een mastodont als Vooruit, van kelder tot dak gevuld met zalen en niet onaardig gesubsidieerd, verlaat zich op de jonge, experimentele falanx van Workspace Unlimited.

Workspace is een internationaal kunstenaarscollectief dat de brug slaat tussen kunst, technologie en wetenschap. De kern bestaat uit de nieuwe media-artiest Thomas Soetens en de architecte Kora Van den Bulcke. Voorts zijn er diverse specialisten in animatie, geluid, grafische omgeving of netwerktechnologie. Ze zijn jong, gedreven en net zo internationaal genetwerkt als de media waar ze mee bezig zijn.

„In tegenstelling tot andere landen, heeft Vlaanderen geen centraal instituut voor nieuwe media, maar tal van kleinere structuren”, zegt Thomas Soe-

tens. „Het is belangrijk dat die gespecialiseerde niche niet op zijn eiland blijft zitten. Via een platform als Vooruit kan digitaal artistiek werk aan een groot publiek worden getoond. Niet alleen via enkele computers, maar via grootschalige presentaties. De vraag is: hoe kun je asynchrone virtuele werelden presenteren voor 25.000 bezoekers?”

In het geval van hun project *Implant* is dat door een globale aanpak over de grenzen heen. En verder met de grote middelen. Een netwerk van achttien computers stut het systeem. De voorbije dagen hebben de makers bij hun provider zestig gigabyte materiaal gedownload om alle hiaten te dichten.

HOE KUN JE VIRTUELE WERELDEN PRESENTEREN VOOR 25.000 MAN?

Die waren er omdat Workspace drie toepassingen aan elkaar linkt. Die toepassingen zijn gebonden aan een geografische plaats, in Montreal, Rotterdam en in Gent. Als u in Gent een personage de virtuele wereld instuurt, loopt die kans op een collega te botsen die vanuit Montreal of Rotterdam gemanipuleerd wordt. *Bien étonné de se trouver ensemble*.

Soetens: „Ook onze vorige projecten in Montreal en Rotterdam stelden de relatie tot de omgeving ter discussie. Bij ons is het nooit de reële, fysieke wereld tegenover de virtuele wereld. We zoeken het snijpunt tussen de twee op. Door in de virtuele wereld te kijken, contamineer je het echte kijken en de echte werkelijkheid. We

stellen de bezoeker voor de vraag hoe technologie hem tot een andere manier van denken kan brengen.”

Voor zijn projecten baseert Workspace Unlimited zich op de gametechnologie (van *Quake 3*) om een driedimensionale omgeving te maken. Voor *Implant* bootsten ze de ruimte van de Vooruit na; elke bezoeker kan er zijn personage laten rondwandelen. De ruimte is meteen herkenbaar, maar krijgt een andere functie. Elke navigatieactie brengt het gebouw tot leven. Per zaal zijn er kunstwerken, installaties of informatie aangebracht. Telkens komen andere verhalen aan de oppervlakte. Er zitten emoties en ervaringen in die levensecht overkomen, maar heel misleidend zijn.

Soetens: „We spelen met de verwachtingen die iemand heeft. Normaliter verwacht je te zien wat zich voor je bevindt. Maar op sommige plekken brengen we in beeld wat zich achter je personage bevindt. Of krijg je de scène in beeld die een ander personage ziet. Als ik in de echte wereld mijn glas over tafel schuif, percipieert elke aanwezige dat op dezelfde manier. In de virtuele wereld hoeft dat niet zo te zijn. Daar kan voor iedereen iets anders gebeurd zijn.”

Met de hulp van de digitale wereld kan de Vooruit een kunstencentrum worden dat nooit slaapt. Ze zaten al dicht in de buurt, maar toch. Als de consoles in Gent uit staan, kan iemand vanuit Montreal door de virtuele gangen van de Vooruit lopen. Alleen een pintje bestellen is er nog niet bij. „*Implant*” wordt vandaag voorgesteld in Vooruit en blijft aanwezig tot 21 oktober.

Inlichtingen 09-267.28.28

► www.vooruit.be

► www.workspace-unlimited.org

De man die tot stilstand kwam

Theater. Het Gevolg maakt locatietheater en schiet op manshoge konijnen in de landloperskolonie van Wortel.

Van onze medewerker
Mark Cloostermans

WORTEL. Wie iets te weten wil komen over de geschiedenis van Wortel-Kolonie, kan voor het begin van de voorstelling deelnemen aan een wandeling, begeleid door de schrijfster Leen Huet. De voorstelling zelf zal u niet veel wijzer maken. De regisseur Don Verboven en de acteurs Nico Sturm en Bruno Vanden Broecke hebben geen historisch drama willen maken.

Paradijs voor futlozen is gesitueerd in het heden — zo lijkt het toch tijdens het grootste deel van de voorstelling. Centraal staat Andy (Sturm), het type mens dat in Wortel-Kolonie misschien nog een menswaardig leven had kunnen opbouwen. Nu zuipt hij zich te pletter. De enige schouder waarop hij kan leunen, behoort toe aan zijn broer Wesley (Vanden Broecke), het prototype van het familielid dat zuchtend zijn verantwoordelijkheid opneemt en in stilte heviger lijdt dan Andy zelf.

Wesley is Andy's geheugen, zijn harde schijf. Andy staat namelijk met zijn voeten in de aarde, met links van hem een palet Aldi-pils en rechts een stapel leeggezopen blikken. Alleen als Wesley geduldig Andy's herinneringen weer in de juiste volgorde kan krijgen, zal die zich uit zijn put laten praten.

Verboven en co hebben dit potentiële melodrama aangekleed met een resem creatieve invallen, onverwachte overgangen tussen scènes en sterke visuele vondsten. Dat Andy soms spreekt tegen mensen die wij niet zien, is niet zo vreemd: wellicht heeft hij een delirium. Maar Wesley ziet ze soms ook. Wat staat dat duivenkot links van de tribune te doen? Waarom spurt er opeens een onbekende in een konijnenkostuum over de wei? En wat is er gebeurd op „duifkesdag”, de herinnering waar Wesley zijn

„Paradijs der futlozen” ontspint zich langzaam tot een stuk over verlies van geborgenheid. © Raymond Mallentjer

broer heen probeert te leiden? Het speelveld is een grote weide, met links een duivenhok, hier en daar een paal met spots en luidsprekers en rechts een groepje rond een staande lamp. Het zijn de fanfareleden die de toeschouwers naar de weide leidde. Naarmate het stuk vordert, worden ze iets anders, een gemeenschap, het absolute tegendeel van de een-

DE VOORSTELLING STEEKT VOL CREATIEVE INVALLLEN EN STERKE VISUELE VONDSTEN

zame broers vooraan.

Sturm beweegt niet van zijn plaats, maar Vanden Broecke gebruikt de hele ruimte. Hij rijdt heen en weer met zijn fiets

en heeft de macht om geluid en stemmen uit het niets te laten opklinken. Zij vullen de weide, die daarmee een metafoor wordt voor Andy's geheugen: een leegte, gevuld met onzin.

Paradijs der futlozen ontspint zich langzaam tot een stuk over verlies van geborgenheid: die van een moeder, of die van een overheid die daklozen/landlopers een dak boven het hoofd gaf. Het zou me niet verwonderen mocht iemand van deze ploeg een fan zijn van de Amerikaanse tv-serie *Six feet under*: de combinatie van leed met over-the-top humor doet heel sterk denken aan die sublieme reeks.

► *Het Gevolg* speelt „Paradijs voor futlozen”. Gezien in Wortel, 13/9. Nog te zien tot 30 september. Wandeling om 17 uur, voorstelling om 20.15 uur. Inlichtingen 014-41.69.91 ► www.hetgevolg.be

Bij het project „Implant” kunnen bezoekers hun personage laten rondwandelen in de ruimte van de Vooruit. © workspace unlimited

Museum van kunstnijverheid heropent in Parijs

Het Parijse Musée des Arts décoratifs gaat vandaag opnieuw open, na tien jaar werkzaamheden.

BRUSSEL. Het museum is gevestigd in een prachtige vleugel van het Louvrepaleis en toont 4.500 voorwerpen, grotendeels chronologisch opgesteld van de middeleeuwen tot nu. Bij de topstukken zitten een Italiaans veelluik van Antonio De Carro uit 1398, een merkwaardige Parijse ladenkast met een bekleding van verguld brons en amaranthout uit 1720 en art-decomeubilair van Ruhlmann

en Mallet-Stevens. De jaren 2000 zijn vertegenwoordigd met het bureau van de cultuurminister Sylvain Dubuisson en ontwerpen voor de tgv. Het museum wil representatief zijn voor de Franse smaak en *art de vivre*.

Een deel van de collectie is gegroepeerd in „period rooms” die de binnenhuisinrichting van een bepaalde stijl of periode zo authentiek mogelijk weergeven. Voorts zijn er thematische zalen met onder meer speelgoed en juwelen.

Bij zijn opening in 1905 scoorde het museum met zijn immense vazen uit de porseleinfabriek van Sèvres, in de ja-

ren zestig en zeventig was het zijn tijd vooruit door op een intelligente, fantasievolle wijze de evoluties te volgen in reclame, auto's, architectuur en grafiek.

In het museum is ook plaats voor tijdelijke exposities. De eerste gaat over zitten en toont de meest uiteenlopende soorten stoelen en sofa's.(kdo)

► *Musée des arts décoratifs*, Rue de Rivoli 107, Parijs (in het Louvrepaleis). Tel. 0033-1-44-55-57-50. Open van dinsdag tot vrijdag van 11-18 uur, donderdag tot 21 uur, zaterdag en zondag van 10-18 uur.

► www.lesartsdecoratifs.fr